

кашны-тѣ мои клѣты роднины — пакъ кой знае? Воля негова: какво-то е рѣкълъ Господь, то ще ся сбѣдне..... нѣ давно недочакамъ азъ да влѣзе агне въ вълчи уста. О! не, Боже упаси! това ако ся случи.... тогава що ще бѣде съ мене и съ моѣ-тѣ згоденицѣ!... Боже, Боже! да ли щѣтъ избѣгна мои-тѣ мили роднины отъ черный тойзи день, що приближава, да ли ще има нѣкой да помогне на згоденицѣ-тѣ ми и да ѣх измѣкне отъ крѣвнишки рѣцѣ? О, кой другый, ако не азъ?—Стига толкози плачове. Боже, цѣла Доброджя е пламнала въ огънь и надали ся упазихѣ на половинѣ тукашны-тѣ хорица; сега запази макаръ това село, или ми помогни и дай ми силѣ за да ся боря съ посилны-тѣ.

Тихъ вѣтеръ подуха; той отдалечъ носяше страшны выняія на кучета, чилешкы гласове ся зачувать, като изъ подъ дѣнъ-земѣ.—Първый петьель запя въ село-то. Бѣжанецъ-тѣ ся запѣти на горѣ и ся изгуби въ нощнѣ-тѣ тъмнинѣ.